

тийци изгинали. Утринъ та въ зори на византийски ти твърдини зелъ да се развърва български пръпoreцъ.

На другий ден българети си избрали за царь **Асене** и подновили българско то царство.

Недно народно прѣдание казова за подновяването на това българско царство така: „На онова връме живъщо въ Търново св. Иванъ, архиепископъ български, който съ голѣма жалост глеждаше чрно то тегло на българети отъ византийци ти. Той непрѣстайно ронеше сълзи и се молеше Богу да избави български народъ отъ византийското робство. И така юдинъ день, кога се молеше, яви му се св. Димитръ и му каза: „Помена Богъ домъ тъ и родъ тъ на български ти царе и ме прати съ заповѣдъ до тебе да благовѣстишъ подновяването на българското царство, и да помажешъ на царство **Асене**: Господъ ште бъде съ него и ште въздигне скитръ тъ на българско то царство. Тогава владика та по Божиите повѣдѣніе, повика отъ Влашко два брата, **Асене** и Петра, които бѣха отъ родъ тъ на Самуила, и за споменъ на това, каза да се сгради въ Търново юдна хубава цръква св. Димитръ. За освещеніе то на цръквата той свика всички ти български владици и много народъ, и като се освети, каза на народъ тъ, какво му е повѣлено отъ Бога, прѣзъ Св. Димитръ, да вѣнчѣ **Асене** за български царь. И така зе вѣнецъ и багрѣница, та вѣнча **Асене** за царь на България. Тогава народъ тъ исхврѣвна отъ радостъ и извика съ голѣмъ глаѣть: „Да живѣе **Асене** царь за много години! **Асене** царю българскому много години: и Ивану Блаженному Архиепископу Търновскому и всея Българии много години.“

Византийский царь Исаакъ се видѣлъ въ чудо отъ ненадѣйно то въстание на българети. Той тутакеи излѣзъ съ силна войска срещта българети, нъ не можилъ да имъ направи ништо, та се върналъ. А българети за малко връме расширичили държавата си и се утвърдили. Всички ти византийци се учистили отъ Българско.

Въ 1189 год. византийский царь Исаакъ пакъ излѣзъ съ тежка войска срещта българети, и се ударилъ съ тѣхъ при Ловечъ, нъ и тукъ билъ разбитъ. Нъ грѣщи ти воиници сполучили да уловятъ дѣца та на **Асене** и заробили жена му. Това нѣшто накарало **Асене** да свѣрже миръ съ Исаака и му далъ залогъ по-малкий си братъ Ивана. А Исаакъ върналъ на **Асене** дѣца та му и жена му и припозналъ ново то българско царство,